

ROOTSTIME.BE

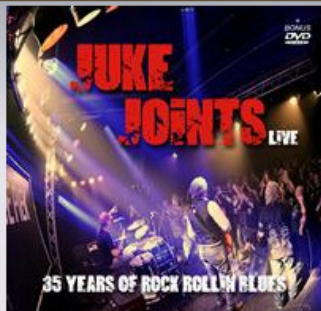

CONTACT | FACEBOOK | RADIO | ZOEKEN

HOME | CONCERTAGENDA | LIVE | CD/DVD RECENSIES | INTERVIEWS | JAARLIJSTEN | PORTRAITS

THE JUKE JOINTS - 35 YEARS OF ROCK ROLLIN' BLUES - (LIVE)

Vind ik leuk 0 Delen

Artiest info

Website

facebook

Label: Continental Records

info: Broere Promotion

video

Een cd en dvd met een registratie van het onvergetelijke optreden in zaal De Piek (Viissingen) dat plaatsvond op 11/11/2017. Een nieuwe live cd is goed nieuws want deze Zeeuwse leeuwen zijn op hun best in de Arena met een aanstekelijk publiek (gedenk hun optredens of er zowat heel de wereld met affichegenootjes als Joe Bonamassa, BB King, Van de Man en Ten Years After).

De band bestaat nog steeds uit de gelauwerde helden: Peter Kempe: lead vocals en drums en mandoline - Michel Staat aan de gitaar - John (Sonnyboy) van der Broek: harmonica, vocal, accordeon en Derk Korpershoek: bas en vocals

1. "Hold On": wat een voortreffelijke opener. De sfeer zit er dadelijk in en we zijn vertrokken: die harmonica haalt je meteen van je stoel en maakt dat de beentjes kriebelen!
2. We gaan door met de pret en "Mercy Mercy" roept Peter (wat heeft die toch een aangename stem) en hij wordt dadelijk geholpen door Sonnyboy en een formidabele Michel die alles uit de Fender knijpt.
3. Gevolgd door "Born in Chicago" een stevige up tempo cover van Nick Gravenites met een vette gitaar die het opneemt tegen de harmonica en een lekkere baspartij.
4. Nog een cover, eentje van Rory Ghallagher: "Bullfrog Blues". Peter heeft de drums ingeruild voor de mandoline waarmee hij een muzikale dialoog opstart: John Sonnyboy antwoordt met zichtbare pret.
5. "I Will Follow" is een gezellig eigen nummer: superzalig samenspel, intense harmonica, goed gezongen, leuke accentjes in de stem en je voelt de ambiance, dit is onweerstaanbaar. Het publiek vermaakt zich duidelijk prima en geniet.
6. John haalt nu het accordeon boven voor "Don't Give Up" een dansnummer tot en met. Peter roept op tot feesten en geeft het goede voorbeeld (hoe doet hij dat toch, drummen en zingen tegelijkertijd?).
7. Gevolgd door een start naar mijn hart. "Let It Roll": de steelgitaar: yes! Rustig en knap opgebouwd, hier kun je niet stil bij blijven. Wat een nummer, wat een kracht gaat hiervan uit! Duet tussen de gitaar en het publiek. Opzwevend tot en met. Fantastisch einde met een explosief eindpunt, waarachtig indrukwekkend gedaan!
8. En dan: mijn absolute favoriet: "Nataly". Zet u op uw gemak, luister en geniet. Wat een betoverend begin: rustig en slepend: een ware klassieke rock ballade. Gitaar op z'n best en dan na 1,5 minuut kippenvol, valt Peter in en monumentaal en beheerst kruipt dit nummer nog meer de hoogte in, wat een niveau! Schreeuwende, slepende en smekende snaren! Geweldige drums ook. En die baslijn. Wat een slow! Wat een liefdessong! Die gitaar, jongens toch, volgens mij een Gibson Sunburst, zo mooi en beklijvend. Blij dat dit 9 minuten aanhoudt om dan prachtig en tergend langzaam tot de finale te komen. Sorry voor de superlatieven, ik kan hier op geen andere manier over schrijven...
9. Bassist Derk Korpershoek zet in op rood, de harmonica erbij en handjes gaan in de lucht. Drummer ondersteunt en Peter begint te vertellen over de "Stax Sound" Studio in Memphis.
10. Naadloos overgaand in "Addicted to the Blues" zalig nummer, heerlijk meeslepend ritme, de pedalen erbij: beetje funky, een beetje groovy. Meesterlijke Michel Boogie Boy, die jongen speelt zo sterk, hier zijn geen woorden voor, dit moet je echt horen!
11. "Out on the Western Plain": de lichten dimmen en het publiek wordt één met de cowboys en de prairie... Mondharmonica schuift en blaast en zachtjes de gitaar erbij. Zangstem als instrument gebruikt en iedereen luistert stil tot het einde. Groot en welverdiend applaus voor een bijzonder fijn nummer.
12. Dan is het tijd voor de finale: "Black Stabbing Woman", hokey pokey drums en rock'n roll gitaar. Wie nu nog stil staat moet er aan geloven, Sonnyboy rust niet voor de laatste voeten shaken, twisten en dansen. Wat een stoomstoten van energie, wat een adrenaline! Dit scoort en swingt en is zeker live de absolute max!
13. My Baby als toegift, oh yeah! Een swingend publiek bedankt de zichtbaar tevreden band voor een onvervalste bluesrock fun avond. Dit vraag naar meer!